

सह्याद्रीच्या पायथ्याशीं

आक्रमण १ लें

आजचें व कालचें गोमंतक

(आठ स्वतंत्र प्रादेशिक कथा)

लेखक

विनायक सदाशिव सुखठणकर

प्रस्तावनालेखिका

श्री. कमलादेवी चट्टोपाध्याय

१९३१

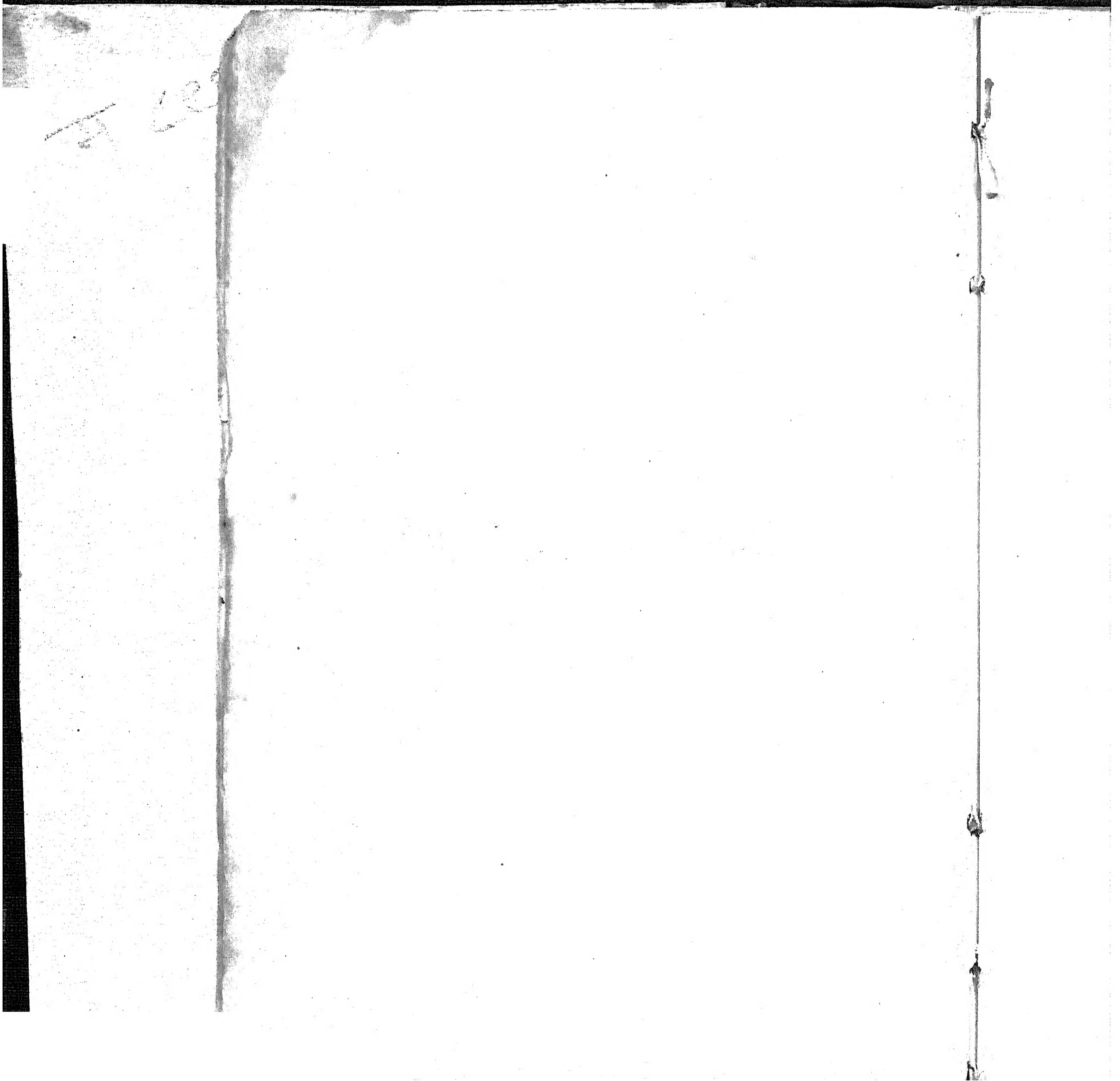
ध्रुवप्रकाशनालय, मुंबई

किं. २। रु.

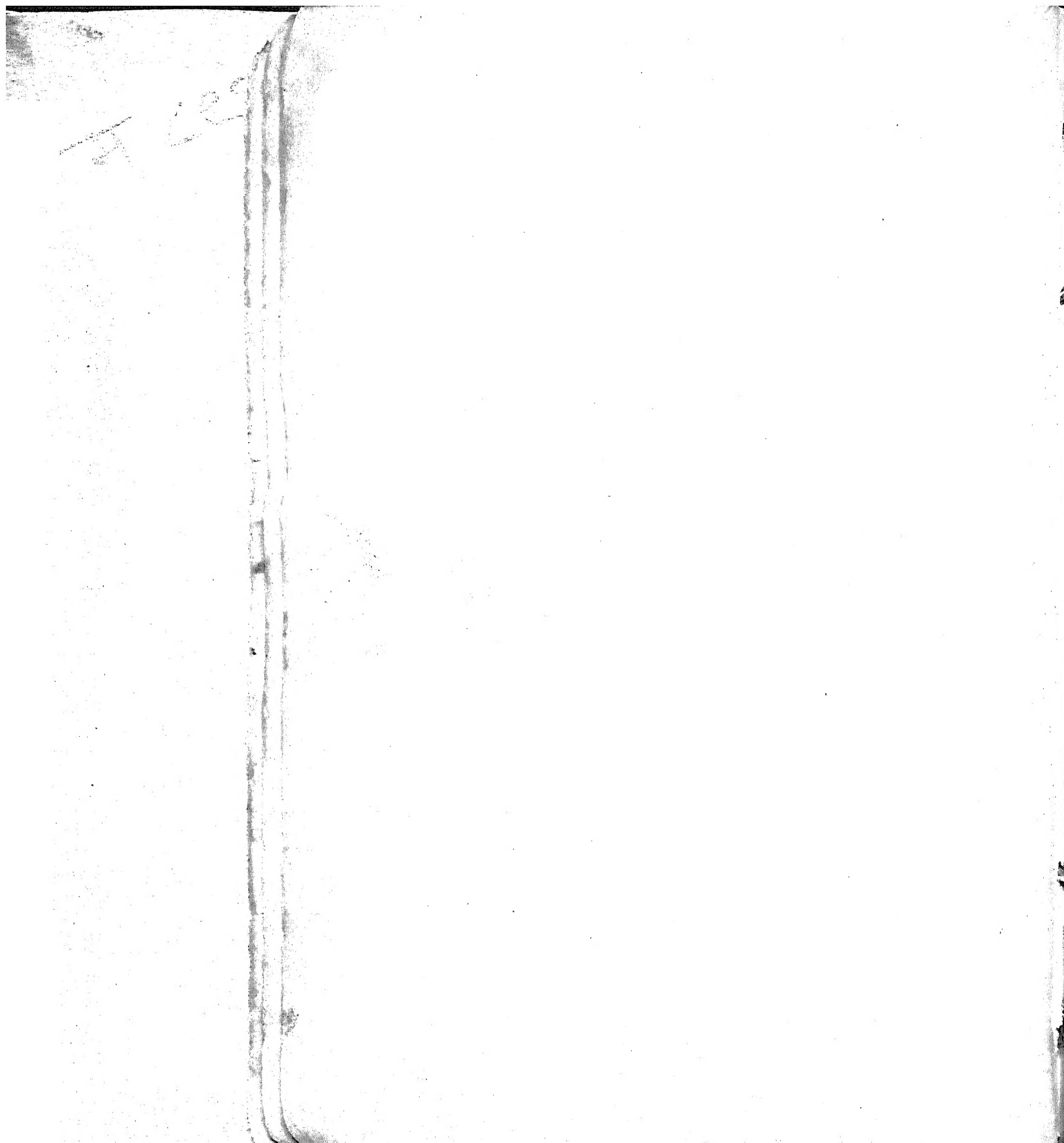
प्रकाशक—विनायक सदाशिव सुखठणकर
१४ टाटाब्लॉक, मलबारहिल, मुंबई
मुद्रक—मंगेश नारायण कुळकर्णी, कर्नाटक प्रेस,
३१८ ए, ठाकुरद्वार, मुंबई २.

SHROTRI

आजचें व कालचें गोमंतक

माझ्या वडिलांच्या स्मृतीसँ

या संग्रहापैकीं ‘कटु कर्तव्य’ १९२६ सालीं, ‘जाईजुई’ व ‘वंदे मातरम्’ १९२८ त, ‘ताम्रपट’ व ‘दुबळी श्रीमंती’ १९२९ मध्यें, ‘महापुराची शिकवण’ व ‘वरंडा’ १९३० त व ‘पाद्र्यांची शिकवण’ १९३१ त, अशा गेल्या सहा वर्षांच्या अवधींत या गोष्टी लिहिल्या गेल्या आहेत. त्यांपैकीं ‘कटु कर्तव्य’ व ‘जाईजुई’ या अनुक्रमें ‘मनोरंजन’ (१९२७ जून) व ‘गृहलक्ष्मी’ (१९२८ जूनचा खास पतिता अंक) यांमधून पूर्वी प्रसिद्ध झाल्या असून इतर या संग्रहाच्या द्वारें नव्यानेंच वाचकांपुढें येत आहेत.

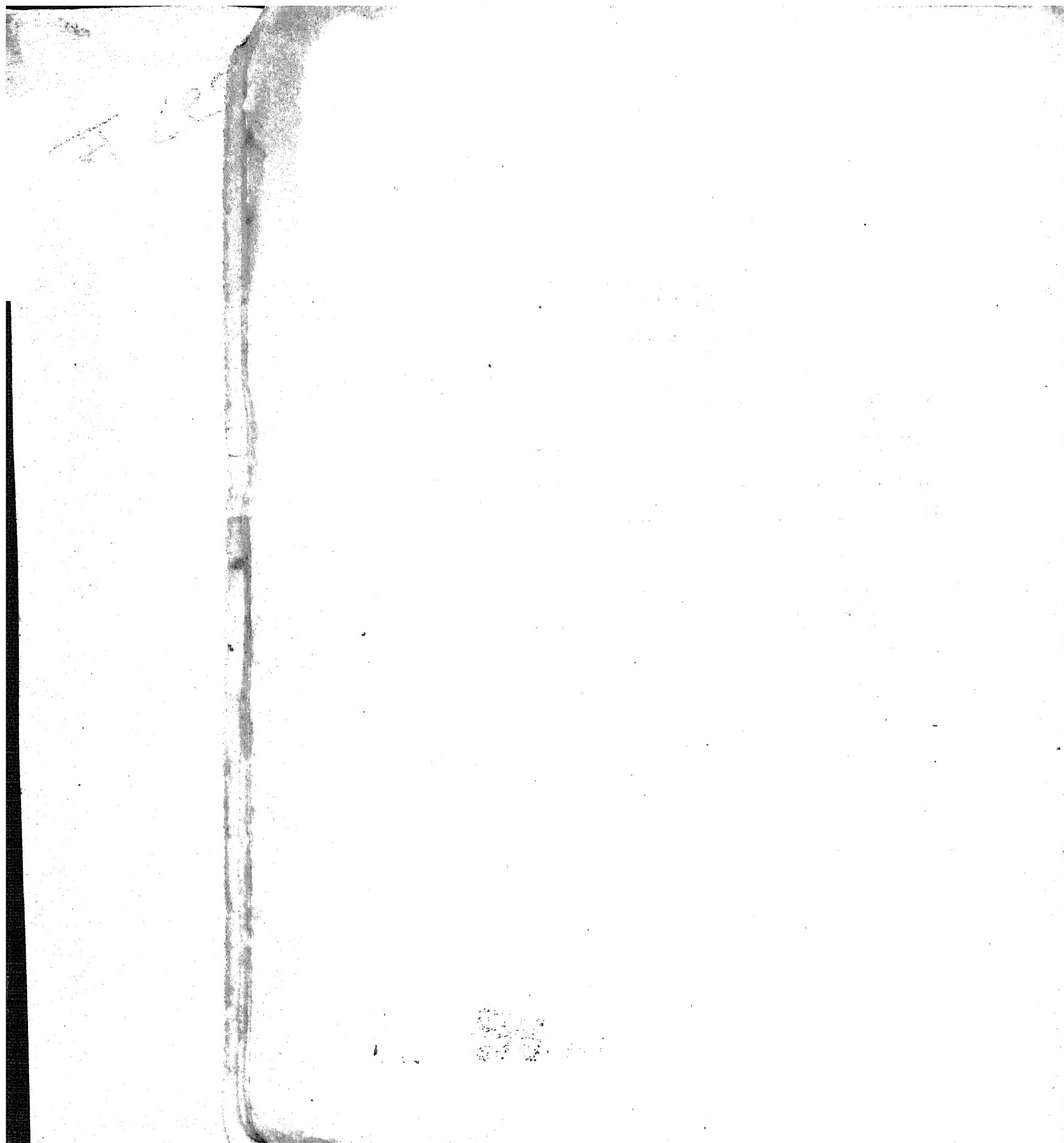
‘जाईजुई’ या लघुकादंबरीचें कानडी भाषांतर पुस्तकरूपानें प्रसिद्ध झालें आहे. त्याचप्रमाणें गेल्या वर्षी ‘ओरिएंट पिक्चर्स कार्पोरेशन’ कडून दाखवली गेलेली ‘देवदासी’ ही माझी चित्रकथाही या ‘जाई-जुईच्या’ वाढवलेल्या कथानकांतूनच तयार झाली.

या पुस्तकांतील दहा चित्रांपैकीं ‘ सह्याद्रीच्या पायथ्याशीं ’ हें आवरणचित्र व आंतील ‘ तुम्हां सर्वांचींच डोकीं आजकाल० ’ हें, अशीं दोन श्री० पी० जी० शिरूर यांनीं व इतर श्री० सुं० ना० गोरक्षकर यांनीं काढलीं आहेत.

वि. स. सु.

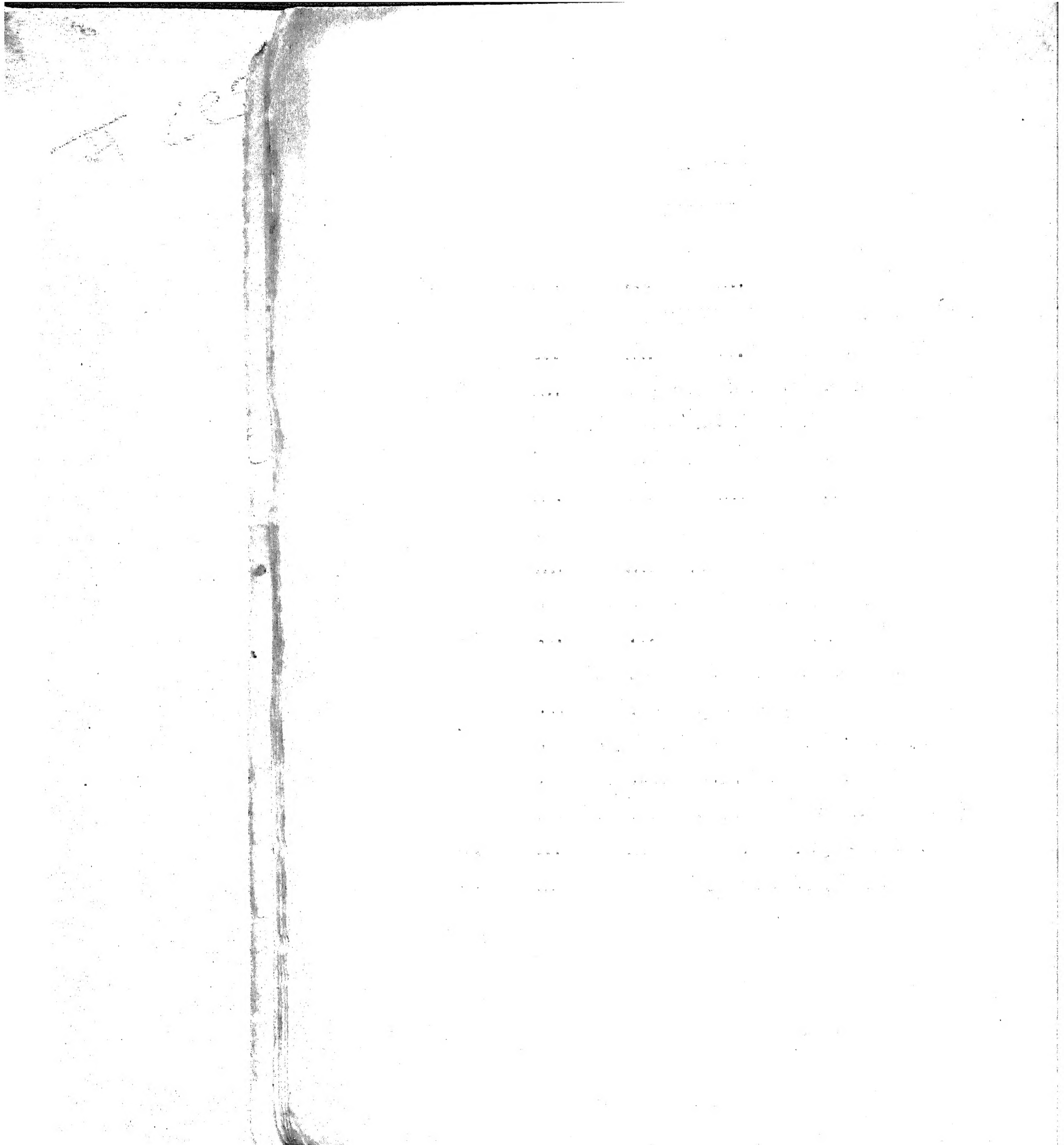
अनुक्रमणिका

—:०:—

चित्रसूचि

—०—

PREFACE.

The short story is to-day occupying a very distinct place in the field of literature. It has in fact become quite a piece of fine art, a plaster work to be sensitively chiselled and delicately modelled. The short story being a compressed form of expression, is obviously dynamic and forceful. Schiller has said that an artist may be known rather by what he omits. Pater echoes him when he says "In literature an artist may be best recognised by his tact of omission. For all art does but consist in the removal of surplusage". Therefore is the short story a highly evolved form of expression.

For a long time the short story having been the most popular and the most widely appealing mode of literature, had tended to remain a commercial commodity and the writers were tempted to produce melodramatic and shoddy stuff generally known as "Thrillers". Every writer of fiction was told he was a server